

מתיקות עריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות
לשולחן שבת

פרשת בא

ש��ופים!!

הגן האהוב
והאוצר גלייז
אתוזן

ולאחר שהתקשרות קיבל את אישור המוחלט...

והנה מגע הזמן בו הוא צריך להיכנס אל התא, כאשר הוא נכנס אל הוא רואה לפני הר אדם --- אדם שנראה חזק ובעל שריון... היה שמלא בקעוקעים ואף מראו נראה מפחד ביתר. כאשר הוא נכנס שאלת האסיר האם הוא רוצה להניח תפילה. איש הסתכל עליו ואמר שהפעם האחרונה שהוא

הניח תפילה הייתה בבר מצווה, ואין הוא מתנגד שנייה לו...

והנה כאשר הוא בא להניח לו תפילה, הוא רואה שיש על זרועו תמונה אשר לא רואה והסתפק בזעמו האם מותר או אסור להניח לו, ובכל זאת הסכים בדעתו להניח לו תפילה...

יום אחר יום האיש היה ניכנס אל אותו אסיר מסוכן ומניח לו תפילין. האסיר ראה כי בכל פעם שהוא מרים את זרועו להניח תפילה, היה האיש שמניח לו מעקם את פרצופו... שלaal אותו מה קרה לו, האם הכל בסדר, מודיע בכל פעם שהוא מניח לו תפילה הוא מעקם כך את פרצופו? הסביר לו האיש שהוא בഗל הקעקע שמספריע לו מאוד, ואף קיבל על כך הסבר מוקן. והנה לחרות כאשר הוא נכנס אל התא של אותו אסיר, הוא רואה אותו מוחיך אליו... שואל אותו האיש מודיע היום יותר מתיידי? מיד הדברים האסיר את שרולו ואמור "מעתה ואילך אני לא אראה שאתה מרגיש לא בנווח איתי" התברר שהאסיר לך מלך ושפחה את ידו בחזקה עד אשר כבר לא רואים שם תמונה. וכל היד שלו אדומה ונפוצה מאוד מאוד...

הרי לנו מהי נשמה יהודית, כאשר היא עולה עד גבהים ומיד מתחברת אליו יתברך.

לכן אפיקו הפשוטים שיש בעם ישראל, הקב"ה רוצה שיעבדו אותו כי באמת יש להם נשמה גדולה!!!

"ובא משה ואחרון אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה' אלהי העברים עז מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני" [י, ג']
בספר 'מדבר קדש' מובה - שעבד פרעה נクトו בבקשתם לשון חסיבות - שלח את האנשים רק את החשובים שבהם. לעומת משה רבנו רועם של ישראל לא הסכים ליותר על שום נפש יהודית אפילו על היהודי הפושט ביותר, לפיכך אמר "שלח את עמי" גם את הפשוטים שבהם, שראוים אף הם לעבד את השם יתברך.

הרי לנו עד כמה כל יהודי נחשב יחיד וחשוב אצל הקב"ה, אפילו הפשוט שבפשוטים נחשב לבעל מעלה וגם הוא ה' יתברך משתוקק שיבוא ויעבוד אותו...

מסופר - על אדם אחד שליך על עצמו תפקיד - להניח תפילין לאסירים אשר נמצאים בכלא.

באחד הימים כאשר הוא עובר מטה אחד למשנהו, הוא רואה תא אחד אליו אף פעם לא נתנו לו להיכנס. הוא שואל את הסוהר מודיע לא נותנים לו להיכנס לתא זהה. כשהשמעו זאת הסוהר אמר לו "כדי לך להיזהר מהאסיר שנמצא שם. אף אחד לא נותנים רשות להיכנס לתא זה, המושים שלו חמורים מאד והוא אף מסוכן לצייר". למרות הדברים שמשען, החליט האיש שזה תפקידו והוא רוצה להיכנס אף לתוך התא הזה. אמר לו הסוהר שבשביל זה נדרש לקבל את אישור של מנהל הכלא, וגם אז הוא יctrar שסירה מיוחדת שהוא עצמו לא יפגע. שמע כך האיש ומיד החל לבקש אישור ממנהל הכלא. מנהל הכלא ניסה למונע ממנו להיכנס לתא זה ולא רק זאת, אין הוא מוכן לקחת עליו אחריות על מה שקרה לו אם המכב יציא מכלל, שליטה...

אך האיש שלנו מלא בביטחון בברוא עולם, והוא מכין את עצמו לכל מצב.

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון דאובן בשידור חי מיד שבוע ב"קול הלשון" על ידי זיהוי קולי במס' 111111-6-3ם ולהקיש *

[אפשר לקבל צי吐ק]. כמו כן ניתן להאזין לכל השיעורים של הרב שכנו נמסרו בקול הלשון.

פנינים ממח"ס "זעיר שמשון"

לדבינו הקדוש ובו שמשון חיים ב"ז נחמן מינאלא וחמן זיע"א

"אל תמשנני עם רשותים ועם פעליהם וכרכע מעלהיהם כמעשה ידיהם תנ' להם השגב גמולם להם. תנ' להם כפעלים וכרכע מעלהיהם כמעשה ידיהם תנ' להם השגב גמולם להם. כי לא יבנינו אל פעלת ה' ואל מעשה... ירושם ולא יבנום. ברוך ה' כי שמע קול תחנוןינו" [כ"ה, ג' - ו']

שואל בעל ה"זעיר שמשון" - את הפסוקים האלה על פי המובא בוגם' בבא מציעא [א]: הגם' שואלה נאמר בפסוק "וועשו להם ציצית על כנפי בגדיים..." אני ה' אלוקיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים...". צרך להבini מדוע הזוכה ציאת מצרים באיסור ריבית ובמשקלות? מסבירה הגם' שאמר הקב"ה כמו שאני הבנanti בין טיפה של בכור לבין טיפה שאינה של בכור, כך אני עתיד להיפרע מימי שמלהו בריבית וטומן משקלותיו במלח לרמות, ושם בציצית צבע תכלת שאינו של סד היילון..

וז הכוונה בתהילים "אל תמשנני עם רשותים" אותן אלה אשר לבושים ארבע כנפות לא ציצית, והם מבטלים במידת המצויה. "ועם פעל' און" הוא מי שטומן משקלותיו במלח, או שמלוה בריבית ואומר שהמעות של גוי והוא השליך, כי תועבתת ה' כל עושי עול.

פניני "אור החיים" הקדוש

לדבינו הקדוש ובו חיים ב"ז משה בן עטר זיע"א

"למען שת' את ה' אלה בקרבו" [י, ג']

שואל ה"אור החיים" הקדוש - מדוע נאמר בפסוק את המילה "אלה" היה ניתן לכתוב 'למען שת' את ה' אלה בקרבו'

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - הקב"ה מוציאה את עם ישראל ממצרים ורוצה לחתת להם שיעור באמונה, הוא עושה זאת באמצעות המצריים ועל כל מה וכמה וראה הקב"ה את שליטתו בדבר אחר. פעם אחת ראה את השליטה בארץ, ובכמה אחרת את השליטה במים, כמו כן ראה את טיפת ברוח, בחיות ואף בבני אדם. עוד ראה ה' יתברך שהוא יצר את האדם על ידי מכת בכורות שהוא מבחין בין טיפה של בכור לבין טיפה שאינה של בכור.

יוצא בכל מה וכמה הייתה יד ה' להראות את שליטתו וידו החזקה. لكن בא הפסוק ואמר "אתה אלה" שאני צרך לאות ומופת שיכירו את אלקטותיכ בכל הארץ כולה...

הלהקה למעשה

הט"ז והגנ"א. מ"מ במא"א כתוב שדין זה של השו"ע שיקך רק כאשר אין ההפילין נמצאים תוך נרתיק בפני עצם. אבל כאשר נתונים ההפילין תוך נרתיק לעצם, כפי אשר מצוبي ימיינו, איןו חשוב מעביר על המוצה, וכ"פ גם הגרא"ז. ותו דבשدة חמוד (מערכת א' אות קג') הביא פוסקים רבים הסוברים שאין מעבירין על המוצאות הוא אישור דרבנן, וכותב שכן מוכח בב"י (בסימן זה-כח'). ובבא"ח (ש"ש וירא ס"ד) פוסק, שאפילו אם נמצאים הטלית וההפילין תוך נרתיק אחד ופגע בתפילהן תחילת, יש לו להקדים הטעטף בטלית, שאפילו אם לא היה לו טלית והניח תפילין בלבד, אח"כ כשיודמן לו טלית, כתוב בא"ח (בס"ג) שיש לו לפשוט התפילהן, להטעטף בטלית, ולהזוז להניח תפילין. لكن **הטעטף בטלית קודם לתפילהן במקרים אלו, יש לו על מה שישמור**. ואם פגע בתפילהן, ובידועו שיש בזו שאלה בא לשאל כיצד עליו לנוהג? כיון שעוזר התפילהן, ובאו מחדש לאיירוע, אין שיקך יותר מעביר על המוצה, ויש להזכירו שיכוין ידיו לטלית בלבד שייעבור על התפילהן.

הרב מונשה מוזון שליט"א
מי שנטקלה ידו בתפילהן לפני שהטעטף בטלית, האם יקדים לטלית? יש לומר הרבה מאוד לסדר נורתיק הפנוי שהטעטף בטלית, האם יקדים לטלית? לא natürlich לעבור עם ידו על התפילהן, באופן שכשיבא לבוקר להוציא הטלית, לא natürlich לטלית תוך הנרתיק, והטלית תbezבץ כבר בחלקו לו מזד. כגון שיכניס התפילהן תוך הנרתיק, והטלית תbezבץ כבר בחלקו החיצוני של הנרתיק. אך אם מכל סיבה שתהיה (סימן מה' סעיף א') שיש לו להקדים הטלית, מבואר בש"ע (סימן מה' סעיף א') אין מעבירין על המוצאות, את התפילהן לפנוי הטלית, שככל גודל בידונו "אין מעבירין על המוצאות," ואם יעוז התפילהן ויתעטף בטלית, נמצא מעביר על המוצה. וכך פוסק במשנ"ב (סק"ג) שאפילו אם איןו אווחז בתפילהן, אלא רק הוושיט ידו ונמצאים התפילהן קרובים יותר מהטלית, יש בה אישור של מעבירין על המוצאות אם יקדים עיטור הטלית, ואיסור זה של העברה על המוצאות, כתוב בביבואה"ל "ד"ה שלא יניחו" הווא דין דאוריתא, ולכן אם נמצא כתוב בביבואה"ל, יש לו בושה גודלה להניח התפילהן לפנוי שמתעטף בטלית. אולי פסק זה צריך הוא להניח התפילהן קודם ולא להעביר על המוצה. אולי פסק זה של המשנ"ב אינו אליבא דכו"ע, שאעפ"כ שבדרכיו כתבו הלבוש, הב"ח,

מעשה שהיה...

ספר הרב אילעומרי שליט"א על אדם שבמשך שנה וחצי נמצא בתהיליך תשובה, בוקר אחד הוא שם מאחריו דלת ביתו את שkit פה האשפה בשבילו רוקק אותה לאחר מכך, והנה לאחר זמן מה הוא יצא מפתח ביתו מופחש את הפח שהניח אך איןו מוצאה אותו. הוא ירד אל מכוניתו והנה הוא רואה את הפ הזבל שלו על רכובו... התברר שהשכנים שליד ביתו כעס עלייו והחליט למדודו להניח התפילהן קודם ולא להעביר על המוצה. אולי פסק זה מוכיח את השקייה על מכוניתו---

לquo בועל תשובה ביל לומר מילה, ניקה את האוטו והלך ממש. בשעה 12:00 בצהרים מתקשרים אליו מabit החולים ומבקשים ממנו להגיע לשם דוחף... כתעת הגיעו תוצאות הבדיקות שעשה, והן מוכיחו והוא דוקן ובכל רגע הוא עלול לקבל דום לב ח"י! אמר להם "תנו לי כמה דקות לדודר כמה עניינים ואני בא" אמרו לו "זו סכנת נפשות! עוזר הכל ותבוא לבית החולים

הספר "мотיקות ועריבות התורה" חלקים ב' ו' ג'

במחair מיוחד!!

0527151420

"ואלה יעדמו על הברכה" אשר בזכותם עلون זה יוצא לאור

לרופאיה שלמה בת חוץ שאור חולין ישראל:
אזוריה חסיה בת רviolיה אלה רינה, מיטל בת גולדס, מיקחה אסורה בת עדע, אבגרן בר רחל
עלילו שמהן: ישראל בן גאליה תרג'בבה.

הعلن מוקדש להצלחה, ליזוג
הגון, לרווח בר קיימת, ולהצלחת
התורם ובני משפחתו ברוחניות
ובגשמיות וכל מילדי דמיטיב.

אליעזרה - אלקטронיקה
פלאונים, ננים, מצלמות
 ועוד...
ר' הפסגה 45

